

Så nævnte hr. Svend Erik Hovmand, at der var to forudsætninger for de grønne afgifter, som ikke var opfyldt. Om det med de lavere skatter vil jeg sige, at vi får en meget lang diskussion om skattetrykket i Danmark og udviklingen i skatterne og skattepolitik i det hele taget, hvis vi skal nå frem til noget, der bare minder om enighed om sandheden om dette. Om det med, at de andre lande ikke har indført grønne afgifter, vil jeg sige, at det kommer de til. Jeg er sikker på, at det er noget, der er forstående, og at presset for at få dem indført er øget, bl.a. fordi vi selv har indført dem i Danmark.

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til ministeren for, at vi nu har fået denne debat om erhvervsredegørelsen. Jeg synes, det er vigtigt at pointere, at vi skal prøve at få alle partier til at samarbejde om, hvordan vi gavner erhvervslivet bedst.

Der er selvfølgelig mange måder at gøre det på. Den sidste, som kom fra hr. Bjørn Elmquist, om, at vi jo bare kan indføre overskudsdeling, duer ikke; den tror jeg vi kan lægge væk. Den debat behøver vi forhåbentlig ikke at tage de første mange år. Jeg tror hverken, den vil gavne erhvervslivet, beskæftigelsen eller noget som helst andet, eller at den vil gavne de store internationale selskaber, for de vil trække al produktion ud af Danmark, og så kan vi andre stå tilbage med halvdelen af befolkningen som arbejdsløse.

Så meget sagt om overskudsdelingen, og jeg er glad for, at der ikke er flere, der har været inde på det punkt.

Jeg vil meget, meget hellere tale om regeringens og ministerens oplæg til, hvad vi skal gøre for at forbedre erhvervslivets muligheder.

Jeg er enig i, at vi skal give det gode muligheder og ordentlige vilkår, og at vi skal forenkler alle de tilskud, der er. Der er vi meget, meget enige i, hvad ministeren på regeringens vegne har fremlagt her. Forenkling er en af de fundamentale ting. Erhvervslivet kan ikke finde ud af dem. Der er ved at komme specialbutikker, er jeg lige ved at sige, til bare at finde rundt i alle de tilskudsordninger, der er, og det er selvfølgelig uldstændig vanvittigt.

Men der er også en anden ting, vi skal tænke på. For hvad er det egentlig talt, vi har gjort fra Folketingets side? Vi har lagt specielle ekstraskatter på. Hver gang der var noget, som fungerede bare rimeligt, fik det en ekstra tak oveni.

Og jeg tænker ikke kun på de grønne afgifter; jeg tænker også på alle de andre ekstraskatter.

Dér er vi nødt til at prøve at se en lille smule internationalt på tingene, og så er jeg da glad for, at erhvervsministeren, som jo kommer fra CD – og dermed kender jeg også hendes holdning til EU og det indre marked, håber jeg – siger, at det altså er vigtigt, at vi begynder at erkende, at vi er en del af EU.

Det eneste, jeg sådan set savnede i redegørelsen, er noget om, hvordan vi tilrettelægger dansk erhvervs politik, efter at vi nu har skrevet under på GATT-aftalen og fået en verdenshandelsaftale under WTO. Det er dér, vi skal lægge vægten. Vi er nødt til at give det danske erhvervsliv i hvert fald mindst de samme gode muligheder, som der er i resten af EU, men sandelig også på verdensplan.

Det nytter ikke noget, at vi er så forstokkede eller i så høj grad har skyklapper på, at vi lytter til, hvad den radikale ordfører sagde lige før, og laver ganske særlige regler for Danmark om, hvordan vi i Danmark skal gøre det ene og det andet, for så hellige er vi såmænd ikke i Danmark. Vi er kun et ganske lille land, og vi er nødt til at indrette os efter verdensproduktionen og verdenshandelen, og vi er afhængige af vores eksportmuligheder.

Det er meget, meget rigtigt, hvad der står i den redegørelse, som ministeren er kommet med, om, at vi må erkende, at der er nogen produktion, som vi sandsynligvis ikke vil blive ved med at have i Danmark, og at vi så vil købe de produkter udefra, men at der er anden produktion, hvor vi kan udnytte vores gode uddannelse og vores bedre teknik eller teknologi og derved få en større eksport eller forarbejdningsvirksomhed på de områder.

Det er utrolig vigtigt, at det er i den retning, vi kører, og derfor synes jeg også, det var vigtigt, at det blev sagt, at det offentlige og det private skal samarbejde, men – for så kommer det store men selvfølgelig – hvordan gør man det? Dér er det skræmmende at konstatere, at der i hvert fald er nogle i regeringen – så har jeg ikke sagt for meget – der råber meget højt op om, at det offentlige lige så godt kan overtage en del af produktionen.

Det er skræmmende at konstatere, at der står, at i Danmark har det offentlige en egenproduktion, der er dobbelt så stor som i resten af EU-landene, for det viser jo netop, at det offentlige ikke samarbejder med det private erhvervsliv og derved giver sin erfaring videre